

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Tot pescant l'incaut...

La història. Tickel Cove, Canadà, ara. Per aconseguir que una indústria petroquímica s'instal·li al poble, els 120 habitants fan mans i mànigues per a que un jove metge obri consulta permanent.

La pel·lícula. La paraula 'seducció' prové del mot llatí 'seducere'. És a dir, desviar, portar algú a vendre, apartar-lo del seu camí. És el que fa *La gran seducció*, hàbil i agraiada, entranyable i familiar, per tant seductora pel·lícula canadenc

que sembla irlandesa, que aparenta estar a favor del poble (creuem els dits si s'esgrimeix la paraula 'poble') quan, deixem-ho en potser, només serveix l'interès del Gran Capital, diria Marx (i no pas el Groucho). El curiós del cas, és que aquesta demagògica seducció cinematogràfica, no passa de ser un *remake* d'aquella seducció fílmica d'ara fa deu

anys. Ni més ni menys que una fotocòpia. El cineasta canadenc Don McKellar (Ontario, 1963) s'aplica a donar canxa als seus inefables personatges, encastats dins un paisatge natural de postal de vell, alhora que facilita que el guió original de Ken Scott, vagi fent via, gota a gota. Exemple diàfan del grau de seducció que opera el film sobre l'espectador, és que, qui més qui menys, quan se n'adona, està rient les gracies d'uns personatges tramposos, patètics. Seductors? El fet que siguin al cul del sac

de la vida, que n'estiguin farts de menjar-se l'orgull parant la mà, cada mes, davant la finestreta estatal per cobrar les engrunes del subsidi, ens els fan més propers. I punt. ¿Segur que aquí acaba la cosa?... En el terreny fílmic, *La gran seducció* vindria a ser aquell conte que la mare o el pare, l'àvia o l'avi, ens contaven per a que tinguéssim un somni feliç. I el *casting* rebla el clau: Brendan Gleeson, Taylor Kitsch, Gordon Pinsent (*Lejos de ella*), Lianne Balaban i la

La gran seducció

Director: Don McKellar.
Intèrprets: Taylor Kitsch, Brendan Gleeson, Gordon Pinsent. Canadà, 2013.
115'. JC Alpicat, Funatic Lleida. 20 setembre.

resta d'extres que ni arriben a cent, fan possible que la vetllada recalci a bon port. Sí?

El tema. El treball dignifica.

La imatge. Les forces vives del poble, tot escoltant la conversa íntima del metge amb la seva noia.

La frase. "Potser que deixéssim de buscar-lo i comencéssim a trobar-lo" imposa Murray, l'alcalde accidental. Una cosa és jugar a fer coses. L'altra, fer-les.

La recomanació. Aficionats als melodrames bucòlics, amb gavines i salabroros inclosos.